

MASneep, gehouden te Bedum, 17.07.2022

Liturgie:

Psalm 65: 1

Psalm 140: 3, 8, 9, 10

Psalm 74: 13, 14

Psalm 139: 6, 7

Gezang 35: 1, 3

Schriftlezing: Exodus 1: 15-22; Exodus 21: 22-24

Tekst: **HC Zondag 40**

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

Jongens en meisjes, vanmiddag in de prediking gaat het vooral over abortus.

En nu weet ik niet of jullie kinderen weten wat abortus is.

Ik zal het kort uitleggen, want als je het niet weet, dan weet je ook niet zo goed waar het vanmiddag over gaat.

Abortus is, dat zwangere vrouwen bewust het kindje wat zij bij zich dragen in de baarmoeder doden.

Dat is natuurlijk heel erg.

Nu doet niet elke zwangere vrouw die een abortus pleegt dat zonder slag of stoot.

Er kunnen soms ook hele moeilijke omstandigheden zijn.

Maar toch, de Heere verbiedt dat.

En nu moet je niet denken dat zoiets alleen gebeurt in landen waar oorlog is, zoals op dit moment in Oekraïne of andere landen.

Het gebeurt ook in ons land.

En daarom is het ook goed gemeente, om in de tijd waarin wij leven daar Gods Woord over open te doen. Vandaag vanuit de prediking over het 6^e gebod: U zult niet doodslaan.

Ik zei al, abortus provocatus is de laatste tijd extra in het nieuws, aanleiding is natuurlijk de recent gedane uitspraak van het Amerikaanse hooggerechtshof, om het landelijk recht op abortus af te schaffen in de Verenigde Staten.

Dit heeft natuurlijk impuls gegeven tot verschillende reacties over de hele wereld.

President Biden sprak ook zijn verontwaardiging uit over deze uitspraak, en dat deed hij naar aanleiding van een weezinwekkend nieuwsbericht over een 10-jarig meisje uit Amerika.

Misschien hebt u het ook meegekregen.

Een meisje van 10 verkracht en daarbij zwanger geraakt van haar verkrachter.

En de verontwaardiging bij president Biden was, niet alleen vooral gericht op die daad,

maar was met name gericht op het feit dat dat meisje vervolgens in de staat waar zij woonde, geen abortus meer kon laten plegen, en daarvoor naar een andere staat moest reizen.

De uitspraak in Amerika was aanleiding dat het Europees Parlement er recent op heeft aangedrongen om het recht op abortus op te nemen in het handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Zodat elke lidstaat het recht op abortus opneemt. Dat is nu niet zo.

Om nog maar iets te noemen.

Enkele weken geleden heeft zowel de Eerste als de Tweede Kamer besloten om de vijf dagen bedenktijd die vrouwen hebben, als ze uiteindelijk besluit om een abortus te laten plegen, te laten vervallen.

Het besluit om een nieuw huis te kopen, daar krijg je in onze tijd drie dagen bedenktijd voor.

Kennelijk heeft dat volgens onze overheid inmiddels meer gewicht dan het besluit om ongebooren leven opzettelijk te beëindigen.

Wie opkomt voor het ongebooren leven, kan inmiddels ook rekenen op levensbedreigende woorden.

Zo werd recent het gebouw van de stichting 'Schreeuw om leven', dat opkomt voor het ongebooren leven, beklad.

Daar stond op 'my body, my choice. My right, my choice, sterf'.

Zo was de boodschap gericht aan deze pro life organisatie.

Sinds 1984 is het recht op abortus provocatus opgenomen in onze wet.

Tot 24 weken zwangerschap, is het onder voorwaarden mogelijk om het leven in de baarmoeder opzettelijk te beëindigen.

Opzettelijk, dat is het woord 'provocatus'.

Je beëindigt het opzettelijk, niet per ongeluk. Maar opzettelijk.

Ik weet niet of u een idee heeft hoeveel geregistreerde abortussen er in ons land plaatsvinden.

Laats bekende cijfer is over 2020. Het waren er 31.364.

Dat zijn ongeveer 86 kindertjes per dag.

En dan kan je als christen, als je deze cijfers hoort, dan kan je verdrietig worden en boos. Je kunt je onmachtig voelen, want het zijn niet maar wat cijfertjes, het zijn mensen levens.

Kostbaar.

Want het mensenleven is kostbaar.

Gemeente, hoe wij mensen het kostbare ongebooren leven bedreigen is verschrikkelijk.

En ik zeg bewust 'wij'. Niet 'zij', wij.

U en jij en ik.

Ook wij.

Want het 6^e gebod dat stelt ons allemaal heel persoonlijk schuldig voor de HEERE. En ik zeg het vanmiddag maar heel scherp, de aborteur schuilt in het hart van ons allemaal. In ons zondige hart.

En ik zeg het, tot uw troost. Zodat wij vluchten tot de Heere Jezus.

Gemeente, wat is het van levensbelang voor ons land, voor de mensen, voor onszelf, om te luisteren naar wat God, de Schepper van het leven, Zelf zegt over het mensenleven.

In het bijzonder in het 6^e gebod, waarin we Gods liefdevolle bescherming mogen opmerken voor het leven.

En om dan vanmiddag ook te horen over Hem, de Heere Jezus Christus.

Want wie het van Hem verwacht, ook vanmiddag onder de prediking van het 6^e gebod, wie het van Hem verwacht, die leeft tot in eeuwigheid!

Omdat de Heere Jezus Zijn leven gaf aan het kruis op Golgotha, maar opstond uit de dood, en eeuwig leeft. Daarom is er voor ieder die met berouw over zijn of haar zonde komt tot God, vergeving van de zonden.

Voor de zwaarste, grootste zondaars; vergeving van zonden.

Ook voor de zonde tegen het 6^e gebod.

Voor wie in de Heere Jezus gelooft, is er eeuwig leven.

Laten we zo het Woord van de HEERE horen over het 6^e gebod, tot heil van onszelf, tot heil en zegen ook van onze naaste. Geboren, maar ook ongebornen.

Het thema van de prediking:

Het kostbare leven, geboren en ongebornen,

1)het wordt door de mens bedreigd

2)het wordt door God beschermd

Het is veelzeggend hoe de moderne mens, die leeft zonder God en Zijn gebod, spreekt over het ongebornen leven in de baarmoeder.

Op de site van de rijksoverheid wordt het zo geformuleerd: abortus mag tot de vrucht buiten uw lichaam zou kunnen overleven.

Een vrucht.

Nieuw leven.

En nieuw kwetsbaar mensje.

Een kindje is in de ogen van de rijksoverheid niet meer dan een vrucht. Een klompje cellen.

Maar hoe anders spreekt God, over het ongebornen leven.

De Bijbel spreekt vanaf de conceptie over een persoon.

Zo zegt de Heere bijvoorbeeld tegen Jeremia bij zijn roeping, “Jeremia, voordat Ik jou in de moederschoot vormde, heb Ik je gekend. Voordat je uit de baarmoeder naar buiten kwam, heb Ik je geheiligd”.

De Prediker noemt dat vruchtje, ‘het werk van Gods handen’, in Prediker 11.

“Een borduurwerk”, zegt Job.

Een werk, waar David in Psalm 139, zo indrukwekkend over schrijft. Als hij schrijft, *‘want U hebt mijn nieren geschapen, mij in de schoot van mijn moeder geweven. Ik loof U, omdat ik ontzagwekkend wonderlijk gemaakt ben, wonderlijk zijn Uw werken, mijn ziel weet dat zeer goed.*

Mijn beenderen waren voor u niet verborgen, toen ik in het verborgene gemaakt ben, en geborduurd werd in de laagste plaatsen van de aarde.

Uw ogen hebben mijn ongevormd begin gezien.

En ze werden allen in Uw boek geschreven de dagen dat zij gevormd werden, toen er nog niet één daarvan bestond’.

David wil dus zeggen dat God al de delen van zijn lichaam kent.

Niet alleen toen ze zijn geformeerd geworden, maar van eeuwigheid.

Zo kostbaar, is het ongebooren mensenleven, in de ogen van de HEERE.

En worden deze woorden uit Gods Woord, over de kostbaarheid van het mensenleven, niet bevestigd, vaders en moeders, in de echo's die wij tegenwoordig van onze ongebooren kinderen kunnen maken.

Zo bijzonder! Om in de baarmoeder dat ongebooren leven al te zien leven.

Daar word je stil van, hoe wonderlijk God dat heeft gemaakt.

Als het kindje nog geen 10 weken oud is in de baarmoeder, dan is de menselijke vorm al helemaal aanwezig, dan hoeft het alleen nog maar wat te rijpen, zoals de longetjes.

En hoeft het alleen nog maar wat te groeien.

Dan heeft het kindje al nageltjes. En dan kan het al pijn voelen.

En als het kindje, zeg even, tussen 12 en 16 weken is, dan beginnen de haartjes al te groeien.

Het kindje kan hikken, en geeuwen, en gapen, en knikken, en het kan zich uitrekken en strekken.

Hij of zij leeft!

Dat een mensenleven voor God daarom grote waarde heeft, dat blijkt ook wel uit Genesis 9.

Wanneer de Heere na de zondeval de mens weer opzoekt en een nieuw begin met de mens maakt, want God wil niet dat mens verloren gaat, maar dat de mens leeft!

En daarom maakt God weer een nieuw begin met Noach, en dan zegt de HEERE tegen Noach, “Noach, vergiet iemand het bloed van een mens, door de mens zal diens bloed vergoten worden, want naar het beeld van God heeft Hij de mens gemaakt”.

Gemeente, het is een eer om mens te zijn.

Het is een eer om geschapen te zijn door God, en geroepen te worden om voor Hem te leven!

Daarom begint het antwoord van de Catechismus op de vraag, 'wat eist God in het zesde gebod?' Dat begint dan ook met, 'dat ik mijn naaste niet van zijn **eer** beroof'. Het is een eer, om mens te zijn. Omdat God het leven geeft. Vanaf de conceptie heeft dus zo'n klein mensje voor God waarde.

En daarom, is het opzettelijk aborteren van kinderen in de baarmoeder zo'n groot kwaad in de ogen van God. Een groot kwaad. Waarbij de moderne mens zelf denkt te kunnen te bepalen wat zinvol leven is, en wat niet.

Abortus is zonde tegen het 6e gebod, het is moord. Net zoals in het paradijs denkt ook de mens in 2022 zélf te bepalen wat goed en kwaad is. En zo gaat de mens op de plaats van de Schepper zitten, dan zeggen wij, "dát is wel kostbaar leven en dát niet. Die heeft kans om een syndroom te hebben, dat halen we weg, en die niet".

Zo bepaald een ander, voor een ander schepsel, of zijn of haar leven beëindigd mag worden, dat is abortus. En dan hebben we het vanmiddag niet eens over euthanasie...

Een kindje dat geen stem heeft, als een ander voor hem of haar bepaald, dat hij of zij er niet mag zijn, die kan zich niet verdedigen. Een kindje veilig in de baarmoeder, dat zich niet kan verdedigen tegen moordwapens, die hem of haar bedreigen, het is ten hemel schreiend, dat is het.

En weet u wat nog het ergste is, men onthoudt deze ongeboren kinderen ook de genade van God, zodat ze bij het opgroeien Hem mogen leren kennen, als de liefdevolle genadige God, in wie eeuwig leven ligt.

Daar waar deze dingen ongestraft gebeuren, ook in ons land, halen we echt Gods oordeel over ons, vanwege dit kwaad. En de Heere God zal het niet ongestraft voorbij laten gaan, wanneer de mensen zich daar niet van bekeren. Van die meer dan 30.000 abortussen per jaar. Gemeente, het zijn niet maar getallen, het zijn mensenlevens!

God ziet het, God ziet de duistere plaatsen van het land, waar deze abortussen plaatsvinden, in ziekenhuizen en abortusklinieken. God ziet het. En Hij vertoont zich erover.

Weet u hoe wonderlijk het dan is, dat God na zoveel miljoenen moorden, nog steeds geduldig is!

Dat zegt zoveel over wie God is.
Zo lankmoedig, zo geduldig.
Maar Hij is wel rechtvaardig, Hij zal het eens straffen!

Gemeente, laat het daarom ons gebed zijn, als christenen, als kerk van Hem, laat het ons gebed zijn, of de HEERE nog een keer ten goede wil geven in ons land.
Of Hij in Zijn genade wil geven dat mensen, dat overheden, dat ze terug komen van deze besluiten, dat ze zich bekeren tot de levende God, van deze zondige praktijk.
Laten we bidden, bidden of de Heere, deze ongebornen kinderen, die zichzelf niet kunnen beschermen, of Hij ze wil bedekken onder Zijn vleugels.
Laten wij bidden, voor organisaties die zich inzetten voor de bescherming van het ongebornen leven.
Laten we bidden, of de Heere ook eens recht wil doen, en het onrecht zal straffen.

‘Sta op o God, voer Uw rechtszaak, denk aan de smaad die dwazen U de hele dag aandoen’, Psalm 74. We zullen deze psalm straks ook zingen.

Laten ook wij, ook als kerk, als christenen, niet alleen maar lijdzaam toezien, of het gewoon vinden, maar laten we naar onze mogelijkheden ook ons blijven inzetten, voor deze kwetsbare groep mensen.
Dat is waar de Heere ons toe oproept in Zijn Woord, ‘gedenk de zwakke, en de wezen, en de weduwe, maar ook die ongebornen kinderen’.

Laten we ook de nood niet vergeten van hen die ongewenst zwanger zijn.
De radeloosheid, de uitzichtloosheid die het met zich mee kan brengen.
Het kan voor een vrouw zo benauwd zijn, zo uitzichtloos.
Daar moeten we oog voor hebben, bewogenheid, liefde.

Liefde voor de zondaar, maar de zonde haten.
Laten we maar veel voor ze bidden, en **helpen** als de HEERE ze op ons pad brengt.

Misschien dat u hier zit en dan zegt, “is abortus dan in geen enkel geval toegestaan?”
Ja, ik denk aan moeders die nieuw leven bij zich dragen, en die daardoor, om wat voor reden ook, of om andere redenen, zélf in levensgevaar zijn. Dan moet er een keuze gemaakt worden tussen het leven van de moeder, en het leven van het kindje, in die geval is het mogelijk, kan niet anders.

“Ja”, zegt iemand, “maar dat 10-jarige meisje, waar u aan het begin van de preek over had, dat heeft me toch nog niet losgelaten.
10-jarige verkrachte meisje, zo'n verschrikkelijke traumatische ervaring, en dan groeit er ook nog iets in jouw lichaam van een ander. Het is zelf nog maar een kind, 10 jaar.
Het zal je dochttertje van 10 zijn...”

Gemeente, deze verschrikkelijke gebeurtenis, wordt nu door voorstanders van abortus gebruikt ten faveure van het recht op abortus, als recht van vrouwen in welke omstandigheid dan ook.

En toch...

Als wij het niet meegemaakt hebben, dan kunnen wij er niet in komen, hoe diep een verkrachting ingrijpt in het leven van een mens.

Het is ook heel verklaarbaar dat er een grote afkeer is van, een afweer is tegen de dader, maar toch...

Moeten we dan het kindje dat groeit als verlengstuk zien van de dader?

Heeft dat kindje schuld aan die ellende?

Moet het kindje, dat onschuldig is, daarom gedood worden?

Gemeente, het zijn zulke moeilijke dingen.

Maar we willen er in alle voorzichtigheid ook iets over zeggen.

Want ook dit nieuwe leven is van God.

En zou deze God, die zo waarschuwt in Zijn Woord tegen de ontucht, zou deze God die verkrachters, die zich niet bekeren, en daarom de toegang tot Zijn Koninkrijk ontzegt, zou deze God Zich niet in liefde ontfermen over een meisje, of over een vrouw, die op zo'n manier tegen haar wil in, ongewenst zwanger raakt?

O ja, Hij zal ze niet in de kou laten staan. Maar Hij zal ze kunnen en willen helpen en troosten en ondersteunen, en uitkomst geven!

Laten we maar kijken naar Hem die Hij gaf, de Heere Jezus Christus, God, onze liefdevolle God, die zoveel verdriet heeft over de zonde, en het onrecht in deze wereld.

Hij gaf Zelf Zijn Zoon, Zijn eigen Zoon.

Hij gaf Zijn Zoon over in de dood.

Hij stuurde Zijn Zoon naar een wereld vol haters van Hem, om ten dode opgeschreven mensen zoals wij, te redden en het leven te geven.

Deze God, is de God van het leven. Die het leven door mensen bedreigd, juist wil beschermen.

Die de kwetsbare en de zwakke zo liefheeft en wil ondersteunen.

2) Het leven wordt door God beschermd.

Dat God het leven beschermd, dat blijkt ook wel uit wat wij gelezen hebben in Exodus 1.

Wanneer Farao twee verloskundigen de opdracht geeft om die geboren Israëlitische jongetjes bij de geboorte direct te doden.

Het is nog in de verloskamer, om het zo eens te zeggen.

Deze kinderen worden net geboren en dan moeten die twee verloskundigen wanneer ze bij de geboorte zien dat het een jongentje is het meteen doden.

Maar die twee verloskundigen willen daar niet aan mee werken.

En dan lezen we ook in Exodus wat God daarvan vindt.

Dan lezen we dat God deze twee verloskundigen **goed doet**.

'En het gebeurde', zo staat er dan, 'omdat deze twee verloskundigen God vreesden, dat Hij ze nakomelingen gaf'.

Hoe moeilijk zal het geweest zijn voor die twee verloskundigen, om in zo'n goddeloze tijd, bij zo'n goddeloze opdracht, toch trouw te blijven aan het Woord van God.

Maar ze hebben het gedaan, en daar was de zegen van de HEERE over hun leven.

Dat God het ongeboren leven echt beschermd, dat hebben we ook in Ex. 21 gelezen. 'Wanneer een zwangere vrouw door twee vechtende mannen geraakt wordt, en een kindje, een ongeboren kindje sterft daardoor', dan zegt de HEERE, 'dan moet de schuldige zijn leven geven voor het leven van het ongeboren kindje'.

Dat zegt dus ook iets over de **waarde** die God toekent aan het ongeboren leven.

Een leven voor een leven.

Oog om oog, tand om tand, zo was dat in de oude bedeling.

Zoveel is dus het ongeboren leven van God waard.

Hij gaf die wet in Exodus 21 om dat leven te beschermen, want het leven is van Hem en Hij wil dat wij leven, ook wij, vanuit Zijn liefde voor Hem en voor de ander.

Het is daarom niet, om even terug te gaan naar die spreuk die zo geklad werd op het gebouw waar de stichting 'Schreeuw om leven' gehuisvest is, het is dus niet 'my body, my choice'.

Maar het is ook niet my life.

Maar het is, 'HEERE, Your life'. En daarom is, 'Your choice', Uw keuze HEERE, het is Uw leven HEERE.

Wilt U dan geven dat ik zoveel liefde heb voor het leven, zoals U dat hebt.

Satan zegt, "dien mij en sterf", dat is satan. Satan heeft de ondergang van ons op het oog.

God zegt wat anders. God zegt, en ik zeg het met de woorden uit Amos, "zoek Mij en leef".

Daar zit Gods liefde achter. En Zijn bescherming van het leven.

Gemeente, daarom is het voor ons niet genoeg om tegen abortus te zijn.

Ik zei het al, aan het begin van de preek in de inleiding.

Wanneer de Heilige Geest ons de ogen opent voor ons zondig ik, in onszelf, dan zullen wij tot onze schuld en schaamte ontdekken, dat er een aborteur zit in het hart van ons allemaal.

"Ja", zeg je, "gaat dat niet wat ver, ik heb nog nooit iemand gedood, laat staan een ongeboren kind".

Nee, maar de Bijbel die zegt het ons zelf, "eenieder die zijn broeder haat, die is een mensenmoordenaar".

Het gaat God in dit gebod niet alleen om de doodslag, het gaat niet alleen of je daadwerkelijk een abortus hebt gepleegd, of hebt ondergaan.

Want God leert ons dat Hij ook alle afgunst, -nu kom ik dichterbij gemeente!-, alle afgunst, en toorn, en haat, en jaloersheid, en roddel, dat is voor God ook doodslag. Wie durft nu nog te zeggen dat hij nog nooit een moord heeft gepleegd...

En dan zegt Johannes, -want de Schrift is soms ook heel scherp-, dan zegt Johannes,

“iedereen die zijn broeder haat die is een mensenmoordenaar”, dan vervolgt Johannes, “en u weet dat geen moordenaar het eeuwig leven blijvend in zich heeft”.

Dat maakt vanmiddag, wanneer wij Gods spiegel van het 6^e gebod voorgehouden krijgen, en we kijken er als samenleving in, met al die verschrikkingen. Maar we kijken er ook persoonlijk in, dat niet alleen zij die abortus plegen of daaraan meewerken, of er aan bijdragen, schuldig staan ten opzichte van God.

Maar dat wij dus **allemaal** schuldig staan ten opzichte van Hem.
De eeuwige dood schuldig.

Daarom mag ik u vanmiddag de Heere Jezus Christus weer preken.

Onze Verlosser.

Christus, die God in Zijn liefde aan ons gaf.

Onze trouwe Zaligmaker die het kruis beklom om daar de zondelasten te dragen.

Ook de zonde tegen het 6^e gebod.

Ook de zonde van abortus, ook al dat bloed wat vergoten is van al die kleine kinderen.

Ook daarvoor.

Ook die zondelast, heeft Hij op Zich genomen.

Er is al zoveel bloed gevloeid, als gevolg van moord op ongeboren en geboren leven.

Maar het bloed van de Heere Jezus reinigt van **alle** zonden!

Ook de zonde van abortus. Ook daar is vergeving voor.

Wie met berouw tot de HEERE komt, elke keer weer, elke dag ook weer, hoe groot je zonde ook zijn, er is geen zonde voor de Heere Jezus te groot, want Zijn werk is zo groot, en Hij is zo liefdevol.

En daarom is er bij Hem vergeving en heling.

Want dat is wat God wil, God wil dat je tot Christus komt.

God wil dat je leeft.

God wil dat zondaren zich bekeren en door, en van Zijn liefde en genade leven.

Dat willen wij toch ook?

Dat geef je dan toch ook aan de ander door? Dat gun je een ander ook zo, dat hij/ zij leeft van de liefde en de bescherming van God!

Want wat is dat een heerlijk leven!

Zo mogen wij door de Heilige Geest, God steeds meer gaan liefhebben, en mogen we ook onze naaste steeds meer gaan liefhebben, dan willen we leven naar de eis van dit gebod.

Dan worden we vredelievend en geduldig, en zachtmoedig, en barmhartig, en vriendelijk. En dan zijn we erop uit om niet kwaad te spreken over onze naaste als we iets over hem weten, maar dan probeer je zijn schade zoveel mogelijk te voorkomen. Zelfs van iemand die abortus heeft gepleegd.

De zondaar liefhebben, maar de zonde haten.

“O God, ontfermt U zich over ons land, en over ons volk.
ontfermt u zich over het kwetsbare, onschuldige, ongeboren leven,

om Jezus wil alleen”.

AMEN